СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 89. Джерзи Сіті, Н. Дж., середа, 17 квітня 1935. VOL. XLIII. No. 89. Jersey City, N. J., Wednesday, April 17, 1935. THREE CENTS

БОРОТЬБА ЗА ЗАКОН ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ВАШИНҐТОН. — Боротьба за закон про суспільне забезпечення не втихає. Не дивлячися на те, що проєкт внесли представники демократичного уряду, проти нього виступає багато демократів у сенаті й палаті послів. Кажуть, що багато з них веде опозицію потаємно.

Федеральний уряд чується певним, що йому всетаки вдасться переперти ухвалення закона. В крайньому разі, каже президент палати послів, конґресмен Бернс, конґрес збільшить видатки федерального уряду на пенсії для старих людей з 15 долярів на місяць на 20 долярів, одначе всетаки проєкт ухвалить.

Републиканська опозиція проти проєкту уряду про суспільне забезпечення сильно розбита. Одні з них протестують проти проєкту, бо він іде задалеко, а інші, бо він не йде так далеко, як повинен.

У громадянстві панує щире зацікавлення цим проєктом. В одному жіночому клюбі дебатовано над цим проєктом дуже широко; в дискусії брали участь жінки ріжних конґресменів і сенаторів та пані Рузвелтова.

ГЕРСТОВА ҐАЗЕТА ПРО ГОЛОД НА УКРАЇНІ.

НЮ ЙОРК. — Герстова ґазета „Ню Йорк Джорнал" почала в понеділок, 15-го квітня, нову серію статей про голод на Україні.

Великі наголовки на першій стороні подають, що „соціяліст говорить про совєтські страхіття". Автором статей є жидівський соціяліст, Гарі Ланґ, редактор для робітничих справ у жидівськім нюйорськім деннику „Форвертс". „Джорнал" подає, що Ланґ родився в Росії в 1888-мім році, приїхав до Америки в р. 1904-тім, знає по російськи, брав широку участь у робітничім русі в Росії й Америці й тимсамим може писати про робітничу політику. Був він у Росії в осени 1933-го року.

Уже по дорозі до Ленінґраду мав Ланґ нагоду побачити признаки голоду в царстві Совєтів. На стаціях тиснулися товпи селян, обдертих, голодних, синіх від голоду й холоду. На стації Дно, де в 1917 році арештовано царя Миколу Другого, ніхто не думав про історичне місце: на устах усіх людей було тільки одно слово: „Хліба!"

У Ленінґраді, цім місті чиновників, він теж чував страшні вістки про голод на селах. Робітники і їх родини голодували. У Москві він побачив величезну наліпку, вироблену большевиками, на котрій писалося, що тільки дикуни їдять своїх дітей. Цею наліпкою большевицький уряд пробував відвернути голодних батьків від поїдання своїх дітей.

На Україні один урядовець большевицького уряду сказав йому, що в цьому шпихлірі Европи згинули в 1933-тім році через голод коло 6 міліонів людей.

Статті будуть продовжуватися.

ЩО ГІРШЕ: ПОСУХА, ЧИ КОПОТОВА ЯЗВА?

ВАШИНҐТОН. — У департаменті рільництва дебатують над тим, як повести ратункову акцію проти язви копоту, що навістила кілька західніх стейтеів та наробила на полях багато шкоди.

Бюро рільничого господарства переконує цей департамент, що лихо копоту пішло з того, що від минулої осени в цій частині Америки не було досить атмосферичних опадів. Отже зараджувати лиху треба передовсім у цей самий спосіб, у який поборюється посуху. Бюро думає, що шкода для засівів від копоту не може бути дуже велика.

Департамент рільництва радить запобігати забиранню землі вітром через роблення плугом горбиків і долинок.

НЕ ВДАВСЯ ШАНТАЖ.

НЮ ЙОРК. — Ґрупа шантажистів пробувала дістати від пані Гарис, жінки одного з визначних членів нюйорської біржі, 5,000 долярів буцімто за те, що вони їй віддадуть фотофрафії, на котрій вона відфотоґрафована в компромітуючім товаристві з іншим чоловіком. Пані Гарис повідомила поліцію й коли два шантажисти зайшли до неї по гроші, до дому ввели їх поліцаї, перебрані за домашню прислугу. Обох їх арештовано. Третього спільника поліція ще шукає.

СТРАЙК ВЯЗНІВ.

КОЛОМБОС (Огайо). — Коло тисячі вязнів місцевої стейтової тюрми перестали працювати в робітнях вязниці, щоби в цей спосіб запротестувати проти політики стейтової ради помилувань.

Начальник тюрми, що став ним усього три місяці тому, старався найти провідників страйку. Він пробував намовити їх вертатись до праці, але вони не захотіли. Тоді він приказав їм вертатись до своїх келій, і вони це зробили в найкращім порядку.

КОНЦЕНТРАЦІЙНИЙ ТАБОР У ГОЛЯНДІЇ.

Голяндський уряд рішив створити коло Утрехту концентраційний табор для небажаних чужинців. До табору замкнуть 200 німецьких комуністів, які виконуватимуть земельні роботи.

ЦІКАВИЙ РОЗПОРЯДОК.

У чехословацькому місті Брумові видано зарядження, згідно з яким кельнерками в ресторанах та в каварнях можуть бути тільки жінки, що не мають менше як 50 літ.

ЦЕНЗУРА ФІЛЬМИ У ПОЛЬЩІ.

В минулому році фільмове бюро міністерства внутрішніх справ перевірило загалом 780 фільм, з чого 630 було закордонних і 150 фільм польської продукції. Зпоміж закордонних фільм переглянуло 483 фільм американських, 17 анґлійських, 26 австрійських, 9 чеських, 29 французьких, 6 німецьких, 2 данські, 1 швайцарську, 7 італійських, 1 мадярську, 16 совєтських, 2 японські, 1 палестинську і 30 фільм мішаної продукції. До висвітлення не допустили 4 американські фільми, 1 анґлійську, 1 чеську, 1 французьку і 2 совєтські. Крім цього в 28 фільмах витяли деякі сцени. З фільм польської продукції переслали до цензури 16 повнопрограмових фільм, довжини 35,881 метрів і 135 малих фільм, т. зв. наддатків, довжини 33,704 м. З цього числа заборонили висвітлювати дві фільми, довжини 505 м. Загалом переглянули в тому бюрі 1,060,053 м. фільмової стяжки. Тому, що в цензурі фільмової стяжки беруть участь найменше 2 урядовці, на одного урядовця припадає річно понад пів міліона стяжки.

ДЛЯ КОГО Є СУСПІЛЬНА ОБЕЗПЕЧАЛЬНЯ?

Бюрократизм, який панує тепер у Суспільній Обезпечальні в Польщі, переходить всякі можливі границі і викликує щораз більше негодування обезпечених. Хто раз спробував користати з лікарської допомоги, за яку платить обовязково високу щомісячну вкладку, той зарікається раз на все мати діло з обезпечальнею, її ароґантною обслугою, бюрократичною тяганиною та безконечним вичікуванням у хвості. До чого доводять нові практики у „зреформованій" обезпечальні, свідчить сумний випадок, що склався в Домброві. Хорий на серце робітник мусів кілька разів тягатись до обезпечальні, аж врешті звеліли йому чекати у хвості на картку від лікаря. Чекав довго і таки не дочекався лікарської допомоги. Він захитався і наглo впав на землю неживий. Цей випадок смерти в обезпечальні викликав страшне обурення в цілому місті.

БРУТАЛЬНІ СПОРТОВЦІ.

На грищі віденської спортової дружини „Невтраль" склалися підчас копаного мяча брутальні інциденти. Грачі одної дружини побили суддю так тяжко, що його винесли з площі з поломаними кістьми. Опісля грачі забарикадувалися в кабінах і поліція мусіла виступити з револьверами в руках, щоби зробити порядок і спокій.

НІБИ ПІДДАЮТЬСЯ МИРОВОМУ СУДОВИ.

Італія й Етіопія погодилися, щоб їх спір був полагоджений при помочі мирового суду. Та ніхто не вірить, що так дійсно буде.

ЮГОСЛАВІЯ НЕЗАДОВОЛЕНА.

Італія і Франція стали тепер великими приятельками. А це болить Югославію, що глядить кривим оком на зрбоєння свого ворога, Італії.

ЯЗВА КОПОТУ.

Сильний північно-західній вітер доніс уже хмару копоту до міста Джодж Сіти, Канзас. Як хмара прийшла до міста, в місті запанувала справжня нічна пітьма. Буря перервала всяку комунікацію. Навіть літаки, що вибралися летіти сюди, мусіли вертатися. Серед Шведів в околиці Линдсборґа шириться релігійна секта, що старається відвернути бурю копоту молитвами.

ХОТІЛИ ПОМАГАТИ ГРЕЦЬКИМ ПОВСТАНЦЯМ.

Поліція в Заліщиках придержала двох кільканацятьлітних молодиків, учнів зпід Варшави, що забрали родичам по кількасот злотих і вибралися до Румунії. Кажуть, що, довідавшися з ґазет про революцію в Греції, хотіли туди дістатися, щоб станути в рядах повстанців. Повідомлені родичі прибули до Заліщик і забрали синів до дому.

ЗА НАПАД НА ПОЛІЦАЯ.

В Станиславові арештовано Миколу Ясинського, якого поліція глядала від листопада м. р. Закидають йому атентат на постерункового Кисіля, який вийшов з нього цілий. Ясінський відсидів 4 роки вязниці за напад на постерункового Громадку в Долині, якого тоді вбито.

РОДИННИЙ ГОЛОС У ФРАНЦІЇ.

Комісія для справ виборчої ординації у французькому парляменті заявилася за т. зв. родинний голос, який мають додатково виборці, що мають бодай троє малолітніх дітей. Дивне настільки, що жінки у Франції не мають досі виборчого права.

ЖИДИ В НІМЕЧЧИНІ.

Німецький статистичний уряд оголосив дані про число Жидів, що живуть тепер у Німеччині. В 1933 р. було там коло пів міліона Жидів, тепер це число зменшилося на 65 тисяч осіб.

КАНІБАЛІЗМ НА ҐВІНЕЇ.

З Нової Ґвінеї приходять вістки про нове оживлення розбійничих ватаг племени Папуа, що нападають на оселі інших спокійних племен і нищать їхній добуток, при чому управляють канібалізм. Недавно орда Папуїв перейшла ріку Джіґуль і в місцевости Амк на очах нідерляндської кольоніяльної влади вхопила шістьох молодих тубильців. Одного хлопця зараз убили і при ріжних церемоніях зїли. Влада була заслаба, щоби виступити до боротьби з канібалями і приборкати їх дикі звичаї. Подібна подія склалася біля Танагмераг над Джіґулем. Нідерляндська влада приготовляє карну експедицію проти канібалів.

НЕЧУВАНА БУЧА В МІСЬКІЙ РАДІ.

В Лодзі на буджетовому засіданні міської ради прийшло до небувалої бучі, яку викликали ендеки. Коли комісар Воєвудзький не допустив до відчитання внесення ендецьких радних, щоб усунути Жидів з лодзького маґістрату, ендецькі радні зчинили бурхливу демонстрацію, так, що комісар Воєвудзький грозив декому викиненням зі салі. Авантури повторилися при внесенні ендеків про обниження податків від нерухомостей. Стрінувшися з опозицією, радний адв. Ковальський почав лаяти противників найобразливішими словами. Ображені радні відповіли кріслами і дошками, якими почали кидати в напрямі Ковальського. Між обома таборами вивязалася завзята бійка, серед якої падали поличники й удари на всі боки. До загальної бійки прилучилася ґалерія і саля представляла жахливі сцени, яких позавидував би неодин режисер індіянських фільм. Врешті комісар перервав засідання.

ВОВКИ НА БУКОВИНІ.

У звязку з останніми сніговими опадами появилися в повіті Кімполюнґ великі стада вовків. У місцевости Супланешті поліційна стежа знайшла останки тіла жінки і дитини. Показалося, що вовки напали на зарібницю Марію Калеску, яка верталася з 2-літньою дитиною, і пожерли.

З ВИЛАМИ НА ЕКЗЕКУТОРА.

До села Білки Шляхотської, пов. Львів, прийшов перед кількома місяцями екзекутор скарбового уряду зі Львова, Мазуркевич, щоби перевести фантування у господаря Яна Ярого. В часі урядування Ярий кинувся з вилами на Мазуркевича і разом з цілою родиною почав кричати. Збіглося майже ціле село і поставилося супроти екзекутора так грізно, що він перервав свою роботу. За те 11 селян з того села станули на днях перед львівським судом, який засудив їх на ріжні кари від 3 до 8 місяців з припиненням.

КОЛЄКТИВНЕ БОЖЕВІЛЛЯ

В маленькому селі коло Тортони (Італія) трапився рідкий випадок колективного бажевілля. Рівночасно зійшла з ума селянська родина: батько, мати, два дорослі сини і донька. Доньку залишив її муж і божевільна родина стала жалуватися сусідам на переслідування „злих духів". Знайшлася старуха, що порадила розбити в домі всі шиби, зеркала й обстанову, а потім уже нечиста сила напевно залишить цей дім! За кілька днів кінь, що ним хотів їхати батько тої родини до міста, чомусь сполошився і пігнав світами. Родина вирішила, що духи її не залишають і що треба сповнити раду старухи. Вечором заперли двері і стали бурити власний дім. Надвір було чути дикі, проразливі крики. З вікон летіли розбиті столи, крісла, лавки і ліжка. Сусіди закликали поліцію. Вона силою ввійшла між божевільних. Ті стрінули їх градом склянок, тарелів і горнят. Треба було вжити плахт безпеки. В шпиталі хороба цілої родини ще більше погіршилася.

ПІДДЕРЖУЮЧИ МОСКВОФІЛІВ, ПОЛЬЩА ПРОДОВЖУЄ ДАВНЮ ЦАРСЬКУ ПОЛІТИКУ

ВАРШАВА (Польща). — Так пише польський журналіст Леон Васілєвський зприводу мови календаря "Общества ім. Качковского" на рік 1935. Автор стверджує, що після світової війни й української визвольної війни москвофільство, оте галицьке передвоєнне, піддержуване царськими рублями, цілком щезло. І здавалось, пише далі Васілєвський, що „позбавлене всякого ідейного і матеріяльного ґрунту щезне остаточно з поверхні політичного життя як повна нісенітниця. Тимчасом показалося, що уклад відносин у відродженій Польщі позволив йому відродитись і розпочати нове життя, якщо це можна назвати життям". Офіціяльну Росію, каже автор далі, заступили тепер російські орґанізації, що вважають Українців за „ренеґатів", „зрадників", „запроданців", „Каїнів" і т. д. А все це піддержує польський уряд. Тим чином піддержує уряд на українських землях під Польщею при помочі тих російських орґанізацій мовний хаос, використовуючи горстку російської інтеліґенції, що залишилася з царських часів, до повалення сили Українців. Та кінчить Васілєвський, нема сумніву, що свідомість українських мас знищить той штучний рух, той штучно з трудом збудований „російський" табор. І не поможуть тут навіть ті „пособія", що їх „російські" круги дістають від польського уряду.

ВІДКРИЛИ ПАМЯТНИК ШЕВЧЕНКА З ІНТЕРНАЦІОНАЛОМ І ЧЕРВОНИМ ПРАПОРОМ.

ХАРКІВ. — У понеділок, 25-го березня, відбулося в Харкові святочне відкриття памятника Т. Шевченка, долота різьбара Манізера. Памятник відслонив в імени уряду Затонський. В хвилі відслонення орхестра військової залоґи Харкова відограла інтернаціонал, а потім хор з 700 осіб під управою диригента харківської опери, Арнольда Марґуляна, відспівав „Заповіт". У своїй промові Затонський вихвалював перемоги большевиків і здобутки совєтської України, яка є, мовляв, забороломСССР. Говорив теж, що вороги не дрімають і підготовляють інтервенцію.

Серед 16 фіґур, що окружають памятник Шевченка, перша фіґура це „Катерина", що є образом селянки-кріпачки. Далі йдуть інші персонажі творів Шевченка, а закінчують, як читаємо в „Комсомольській Правді", „повні радости й бадьорости фіґури колгоспника, робітника і молодої комсомолки, що тримають високо червоний прапор Совєтів".

ПОЛЬСЬКІ КРІВАВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ ПРОТИ НІМЦІВ.

ВАРШАВА. — В Данціґу, Ґдині й по багатьох малих оселях т. зв. „польського коридора", що його забрано Німеччині, відбулися численні протинімецькі демонстрації. Одного нациста побито так сильно, що він помер від ран у шпиталі в Ґдині.

Польське населення каже, що як Польща заключилна договір з Німеччиною, то Німці в Данціґу піднесли голову і почали на всі лади переслідувати Поляків. Давніше Німці нарікали на такі переслідування, а тепер роблять це Поляки. Підчас демонстрації Поляки називали Німців „псами". Заряджено бойкот тих батьків-Поляків, що посилають дітей до німецьких шкіл.

НА ШЛЕСЬКУ ТЕЖ ВИСТУПАЮТЬ ПОЛЯКИ ПРОТИ НІМЦІВ.

ВАРШАВА. — Доносять з ріжних місцевостей на Шлеську, що там Поляки повибивали вікна німецьким бизнесменам, називали Німців „свиньми" та розпочали бойкот німецьких шкіл.

НЕ БУДЕ НОВОЇ АНТАНТИ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Франції таки не вдалотя втягнути Анґлію до тісного союза трох держав: Франції, Анґлії й Італії. Союз такий мав мати протинімецький характер.

БОЯТЬСЯ ЗБРОЄННЯ НІМЕЧЧИНИ.

ПАРИЖ. — Франція впевняє, що в скорому часі Німеччина буде узброєна до цеї міри, що перевищить щодо цього всі інші держави разом узяті.

ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ СЕБЕ ПЕРЕД АТАКАМИ З ЛІТАКІВ.

ЖЕНЕВА. — По всіх закутках відбуваються таємні переговори між представниками ріжних держав у справі заключення договору щодо спільної оборони перед атаками літаків. Іде про те, щоб не нарушувати невтральности при летунській обороні. Бо, наприклад, Совєти, нападені літаками з боку Німеччини, обороняючи себе, мусіліб нарушувати невтральні балтійські держави. Кажуть, що цілком певно прийде в Женеві до порозуміння щодо цього між багатьома державами, бо тут усі вони однаково заінтересовані.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ОБЄДНАНИМ ФРОНТОМ У СТРЕЗІ

Конференція Анґлії, Італії й Франції в Стрезі закінчилася в неділю й нині світ старається відгадати, що вона зробила та який вплив вона буде мати на дальший хід історичних подій.

Відгадати це не легко, бо наради конференції не були явні, а крім того поза кулісами цих нарад певно велися преріжні тайні коншахти. Для публичної опінії конференція перед закінченням виробила спільний комунікат, котрий, як звичайно, треба брати з поважними застереженнями, бо, як відомо, дипльомати, як джентельмени, вислані поза край брехати за рідний край, часто вважають слова не за засіб розкривати свої думки, але як засіб їх закривати.

Беручи все під увагу, не можна сумніватися в одно, а саме в повну згідність держав щодо становища до факту німецького узброєння; держави це узброєння осудили як одностороннє поломання договорів, а ще більше за шкідливий вплив на вигляди мира. Не можна теж сумніватися в згідність держав щодо справи незалежности Австрії; колиб Німеччина пробувала анектувати Австрію, то певно стрінеться з однодушною опозицією головних держав Европи.

Коли до цієї згідности держав, що брали участь у конференції в Стрезі, додати велике вдоволення, яке з цієї конференції проявляють большевики, а далі наближення між Чехословаччиною й Росією, то нема ніякого сумніву, що не може Німеччина рахувати конференції в Стрезі за свою побіду. Конференція представляла передовсім обєднаний протинімецький фронт. Одинокою побідою Німеччина може вважати те, що держави не виступили проти неї з ніякими репресіями за узброєння. Одначе від нині Німеччина, коли схоче зноситися з іншими державами, мусить числитися з тим, що проти неї обєдналися великі держави Европи.

Давши це Німеччині до зрозуміння, великі держави потім видно робили все можливе, щоб запобігти вибухови війни в теперішню хвилю. Цей напрям відай подиктувала Анґлія, котра добре розуміє, що війна руйнує не тільки побіджених, але й побідників. У цьому напрямі конференція в Стрезі, наскільки можна судити з видних признак, зробила дещо для замирення Европи. Чи поза параванами цієї конференції не відбувалися якісь коншахти, які вели в противнім напрямі, це розкриє аж будучність. Покищо кооперація Анґлії, Франції й Італії зробила дещо позитивного для мира.

ЗАСОБИ МОЖЛИВОСТИ РОЗБУДЖЕННЯ І ПЛЕКАННЯ ЛЮДСЬКОЇ ЕНЕРҐІЇ

(Стаття нагороджена в конкурсі „Діла" першою премією, зложеною американським Українцем, п. Тихим).

На вступі мусимо устійнити, яку матимемо на думці енерґію, потрібну нам до економічної розбудови нації. Думаю — це буде теж годитися з інтенціями п. Тихого.

Питання розбудження і плекання людської енерґії, для якої цілі це не булоб, треба ставити інакше у націй, що мають свої держави, а зовсім інакше у нас. У націй, що мають свої держави, певно бралась би за це влада, яка вже, очевидно, знала би, яких засобів має до цього вжити. Були би це поруч якихось медично-евґенічних засобів: пропаґанда всіми можливими способами, як преса, кіно, театр, радіо, прилюдні віча і збори, — ціле шкільництво, всі приватні товариства й інституції, якісь особливі адміністраційні розпорядки, получені з преміями, може і карами, вкінці, заснування якихось особливих підприємств, де громадяни на практиці „привчались би енерґії". Головне, що влада мала би до цього потрібні грошеві засоби й екзекутиву у своїх руках, щоби перевести в діло свої пляни.

Вдійсності нині бачимо це на Італії, Німеччині та інших державах, як влада при помочі вичислених і подібних засобів виховує громадян для своїх цілей.

Не те у нас. Ні влади ні екзекутиви ні грошевих засобів ми не маємо, а до цього всього ще чужа влада перешкодила би нам у всім, що ми позитивного задумалиб зробити. Вдійсності які реальні шляхи стоять перед нами, такі, що ми могли би їх використати, щоби розбудити в наших громадян енерґію, поправді змусити їх, до наших цілей? Ні Рідна Школа ні Просвіта ні Кооперація, таксамо преса і прилюдні віча і збори не могли би в тім напрямі нічого більше зробить, як роблять досі. Знов же чи маємо творити якусь особливу орґанізацію ад гок, щоб розбуджувати в нас енерґію, коли знаємо, що все те був би тільки вигляд праці, а не дійсна праця? Все розбилось би об тверду стіну нашої політичної і матеріяльної дійсности і нашої психічної інерції в економічній ділянці — очевидно, якщо матимемо на увазі не одиниці, а цілу нашу націю.

Тому питання розбудження в нас енерґії мусимо поставити виключно на **моральній площині,** на якій ще найсвобідніше і найуспішніше працювати можемо. Це я собі уявляю так:

Передовсім запитаю, чи в нас взагалі нема ніякої енерґії? Таке твердження було би для нашої нації навіть образливе. Чи наш селянин не виявляє енерґії, коли попри всі трудноці нинішньої реальної господарки виконує всі державні вимоги і робить це ліпше, ніж селянин державної нації або велика посілість? Треба надмірної енерґії, щоби, передовсім у жнива, так по ночах і досвітках працювати, як наш селянин працює! А чи мало енерґії виявляє наш селянський хлопець, що йде до міста до школи і виходить на інтеліґента? У ніякій іншій нації, себто тих, що мають свої держави, той хлопець не має з тим стільки трудноців, що наш. Або чи з нашої інтеліґенції ті, що є державними урядовцями, мало виявляють енерґії, щоби видержати конкуренцію з урядовцями державної нації і вдержатися на посадах? Таксамо наші кооператори, вчителі Рідної Школи, журналісти, актори, письменики і т. д., а навіть наші ремісники і промисловці, кожний у свойому званні, мусять виявити велику енерґію, щоби вдержатися при житті і щоби сповнити свої завдання. Те самі треба сказати про наші пані-господині, що провадять хатні господарства, і те саме про нашу студіюючу молодь і т. д. Можна сміло твердити, що громадяни нашої нації, щоби вдержатися на поверхні життя, зуживають і виявляють **бодай удвоє більшу енерґію,** ніж громадяни державних націй, яким усе йде лекше і гладше, ніж нам.

Це про особисту енерґію. Колиж візьмемо на увагу колєктивну енерґію нашої нації, то ми її теж мусимо мати у високій мірі, коли ми, не зважаючи на всі ворожі хвилі і проти них, живучи 700 літ під чужими державними орґанізмами, змогли зберегти до нині своє національне обличе. В цім, очевидно, багато є вродженої несвідомої відпорности, але багато теж свідомої волі й енерґії, як це виказує історія нашого національного руху.

Одначе нам брак свідомої колективної енерґії до економічної розбудови нації, якщо візьмемо на увагу наші нинішні відносини і вимоги хвилини, що торкаються передовсім нашого майбутнього.

Які цьому причини? Є тут і матеріяльні і духові. Матеріяльні — це наші політичні відносини, далі, те, що в наш національний орґанізм вріс чужий капітал і промисл, які не так легко витиснути, далі, брак грошевих засобів і, вкінці, наш низький суспільно-культурний стан — склад нашої нації майже з самих селян.

Нічого казати про матеріяльні причини. Ми не можемо рахувати на те, що, усунувши заздалегідь матеріяльні перешкоди, зможемо збудити в собі енерґію до економічної праці. Тут нам мусить вистарчити сама тільки свідомість, що **нема ніяких таких непоборних фізичних перешкод,** які зовсім унеможливлювали би нам розбудову нашого промислу, коли ми маємо територію і населення, ще не заповнені нашими виробами, себто маємо ринок збуту, а про це в промислі найбільше йде; і йде тільки про моральний підклад до цього. І я власне говоритиму про той моральний підклад, як його витворити.

Шукаючи духових причин, чому в нас нема енерґії, а передтим ще й зрозуміння для економічних справ, знаходимо, що ними є: перше, **наш ідеал,** себто **ідеалістичне зрозуміння праці для народу,** і друге, **наше надмірне захоплення чужиною.** Перше зрозуміле само собою, чому воно шкідливе для економічного розвитку, але захоплення чужиною потягає за собою маловаження наших власних справ, відбирає нам любов до них і відбирає нам віру у себе самих і в свої сили і не позволяє нам нічого творити самостійно, між іншим і нашого промислу.

Які причини нашого ідеалізму? Він лежить глибоко в нашій душі і нашій традиції. Хто були ті, що дали почин до нашого національного відродження і провадили наші громадські справи, почавши від 1-шої половини 19-го ст. аж до вибуху війни, і частинно ведуть їх ще досі? Чи військові люди? — економісти? — політики? — практики? — взагалі люди матеріяльного діла? — Це були, як відомо, поети, письменники, журналісти, духовники, професори й адвокати. Все — інтелектуалісти і таку працю вони нації давали. Щойно перед самою війною і тепер по війні частину тої праці переймають економісти і політики-практики, та це щойно початки і їхня праця ще не прожолобила у нашій духовости глибшого сліду.

Розуміється нічого не можна мати проти того, що інтелєктуалісти вели наші громадські справи і були нашою національною верхівкою в духовім і фактичнім значінні. Навпаки, їхня заслуга перед нацією велика. Та з другого боку це нам вийшло на зле, бо ми витворили собі — байдуже, що несвідомо, бо це тим гірше — поняття, що тільки умова робота, поезія, письменство, журналістика і т. д. мають для нації правдиву вартість і посувають наші справи вперед, а економічна ні. Наглядним доказом цього є те, що ми поправді ще до нині вважаємо, — якщо не всі, то на всякий видок уся наша молодь і велика частина громадянства, — нашою національною верхівкою, якої у громадських справах треба слухати, наших робітників пера: критиків, редакторів і співробітників наших літературно-наукових журналів, як це було за давніх часів, коли редакторів і співробітників наших літературних збірників, альманахів і журналів уважали у нас і фактично були вони в нас нашою верхівкою. Розуміється, літературно-наукова праця нічого спільного не має з економічною і тому ми до нині не знаємо вартости економіки для нації.

Друга причина, як сказано, наше надмірне захоплення чужиною, а власне Заходом. І знову це захоплення лежить глибоко у нашій душі і традиції. Воно походить з того, що таксамо як перші побуди до нашого національного відродження, так і пізніші надхнення для наших діячів до праці над і для народу приходили із Заходу. Так перший побуд до відродження дала французька революція, її свободолюбні ідеї, — другий був романтизм, що затіснив духові вузли між нашими вищими верствами, чи то їх одиницями і народом, третій був соціялізм, що поставив нашу національну ідею на твердий практичний ґрунт, надхнувши наших діячів до політичної орґанізації народу.

І знову, як з одного боку було це добре, що ми підлягали впливам Заходу, бо фактично йому ми завдячуємо своє національне життя, так з другого було зле, бо ми навчилися — і знов несвідомо для себе — цінити тільки те, що є на Заході, і вірити в нього, а недоцінювати себе і не вірити в себе самих. Так нині ми **захоплюємося всякими мусолінізмами, гітлеризмами, шпенґлеризмами і т. д. і віримо, що це є єдині сили, що спасуть світ і нас, а не віримо в свої сили і нема в нас тої свідомости, що спасення може прийти тільки від нас самих.**

Так, мають правду ті, які твердять, що нині на Заході доконуються великі духові зміни, здвиги, рухи і революції, і слушно в нас будять подив і захоплення для них. Але за тим подивом і захопленням ні ми ні вони не бачимо своїх власних нинішніх здвигів, рухів, змін і революцій, які відбуваються у нас по війні. Ми маємо нині кооперацію, про яку ми перед війною навіть мріяти не могли; маємо зародки приватного промислу; у нашої інтеліґенції бачимо заник раціоналізму, атеїзму і соціялізму і поворот до релігійности; у нас є нова ідеольогія Липинського, яка гідно може стати поруч інших світових політичних доктрин; у нас появилося багато фахових часописів і журналів; у наших партій є зворот до реалізму; наше село дістало зовсім нове духове обличе і т. д. Чому наша духова верхівка не зверне уваги на ті здвиги? не дасть їх синтези? не справить того, що треба і де треба? А найважніше, не поширить їх свідомости між нашим громадянством, щоби через те піднеслася віра в себе самого і піднеслася охота й енерґія до дальшої праці і дальшої творчости?!

Наслідки захоплення Заходом у нас такі, що в нас витворилася повна духова залежність від Заходу і ця не дає нам нічого творити самостійно. Ми і в промисловій ділянці наче ждемо, аж нас Захід надхне і дасть поміч. Та надармо: промисл це не така ідея, як романтизм або соціялізм або шпенґлеризм і т. д., навпаки, це щось зовсім до них протилежне, — щоби нас надхнуло. А західній промисловець з власного інтересу не навчить нас промислу і любови до промислу, бо навчив би хіба на свою згубу.

Із цього само виходить, що нам треба робити: позбутися ідеалізму, власне кажучи, ідеалістично - інтелектуалістичного розуміння праці для народу, і позбутися надмірного захоплення Заходом.

Як це зробити? Тут нам поможе, очевидно, пропаґанда. Одначе не така пропаґанда, як досі, що економічну працю й економічні ідеали пропагують у нас тільки економісти, кооператори і кооперативні часописи і доривочно і нефахово громадські діячі на місцях.

Ця акція мусить вийти від **самої нашої інтелектуалістичної верхівки,** літературно-наукових журналів, які, як згадано, у нас усе ще по непорозумінні і традиції тай по суспільнім недорозвитку нашої нації вважають нашою національною верхівкою, а від яких фактично найбільше, хоч певно проти їх волі, виходять згадані наші духові хиби. Наші літературні чи літературно-наукові жернали це для значної частини нашого громадянства, а передовсім для цілої нашої молоді, котра майже тільки їх читає і на них виховується, єдиний авторитет, якого вони послухали би. А якби наша молодь перенялася економічними ідеями, то це була би для нас найбільша поміч, бо молодь ці ідеї, як усі інші, понесла би в нарід із запалом і захопленням.

Скажуть: „Це до нас не належить, бо ми — умові робітники і займаємося тільки духовими проявами".

Тут треба знов покликатись на Захід. На Заході нині довершуються не тільки духові переміни. Там відбуваються теж великі матеріяльні, економічні і суспільні здвиги, але про які багато не пишуть, бо їх, можна сказати, тихцем переводить влада. У нас влади нема, а тому ми мусимо до цього вжити **всіх наших ресурсів,** звідки може вийти енерґія, а значить і літературно-наукових журналів і умових робітників. Тої справи — економічної розбудови нашої нації, для якої передумовою є **психічна перебудова** нашого громадянства, а яку доконати може, компетентна, покликана й обовязана власне в першу чергу умова верхівка. Отже тої справи ми не можемо і не сміємо лишити тільки самим економістам і кооператорам.

Іван Билина.

СОВЄТСЬКИЙ МІЛІТАРИЗМ

(4)

Вивищення військового стану.

Лучник між військом та політикою творить партія. При урядових заявах про ту справу навмисно поминається факт, що партійна орґанізація армії є звязана з загальним партійним апаратом лише в самих вершках, а в іншім армія займає своє окреме становиско, яке творить з неї щось зовсім окреме, питоме всім мілітаризмам світа. Історичний розвій відношень між політикою і армією в часі революції є відомий. Численна старшинська кадра бувшої армії поставила себе в розпорядимість совєтського режіму, коли йшло про оборону батьківщини. Всі тодішні члени партії, яких було кілька десятків тисяч, мусіли відбувати військову повинність. Показалось потрібним поставити при військовому проводі політичний нагляд, бо деструктивні в своїх діланнях салдатські ради можна би вживати при серіозних военних операціях. Вже наступник Троцького, Фрунзе, пізнав, що такий дуалізм в командуванні не може довести до нічого доброго. Засада єдиновластя і особистої відповідальности, яка знайшла відтак применення і в господарстві та в державному апараті, знайшла вперше своє примінення в армії. Лише армії створено було можливости лекшого вступу в партію навіть тим, яких соціяльне походження було підозрілим. Нині не є нічим надзвичайним факт, що недавно померший член політбюра Куйбишев був сином царського підполковника та вихованцем кадетського корпусу. Якомусь аристократови, доброму товаришеви і сумлінному військовому орґанізаторови Шереметієви відмовляється по справедливости всі права, зате вдові царського ґенерала Лебедева визначується високу державну пенсію лише тому, що її муж носив з честю униформ червоної армії. Звертались велику увагу на те, щоб принайменше половина старшинського доросту була робітничого походження і це не тяжко було осягнути. Більш освічена і більш інтеліґентна частина населення жиє по містах.

Політичний провід.

Ще й нині існує в Совєтах побіч нормальної команди армії і політичний апарат, яким управляє заступник комісаря оборони Гамарник і відділи якого існують при кождій військовій команді. Тактичного значіння ті відділи чи звязкові старшини не мають. В партійній машині Гамарник не є нічим більшим, як його товариш по уряді Тухачевський. Оба вони є членами центрального комітету партії і лише один Ворошилов належить до політбюра. Політичний командний склад не стоїть в жадному звязку з партійним ґарнізоновим апаратом і існує лише, такби сказати, при формаціях. Нагляд за командиром відділу не має зовсім місця, або коли часом і є, то він не виходить поза рамки товариського співжиття між командиром та відповідним політичним комісаром. З правила так є, що командир відділу не є ніколи гіршим комуністом від свого комісара. Тому, що суть партійної дисципліни нічим не відріжняється від дисципліни військової, нема в відділах можливостей для якихсь політичних конфліктів.

Військова служба урядовців.

Дуже важливим є відмітити те особливе становище, яке займає партійний військовий апарат по відношенні до апарату цивільного.

Навіть в часі дикої борні в партії між прихильниками Троцького та Сталіна армія нічого на цьому не потерпіла. Ворошилов станув за Сталіна і тимсамим вирішено те питання, при чому не треба зараз думати, що Сталін виграв бій якраз тому, що за нього станув партійно-військовий апарат, на який він міг покладатись. Як вояк-відпусник, що в армії став комуністом, вийде з рядів армії, він заразже переходить в ряди цивільної орґанізації. Вся партія і її апарат поза армією і орґанізацією урядничої бюрократії. Звичайно так є, що кождий партієць займає вище становище як державний урядовець. В той спосіб твориться там все те, що є характеристичне для кождого мілітаризму, а саме, що кождий вищий державний чи господарський урядовець мусить виконати свій військовий обовязок. Від вищих урядовців вимагають, щоб вони мали в цивілю ранґу резервового старшини. Військовий статут і його приписи про щорічні військові вправи та виїмкові постанови щодо людей з вищою освітою дбає за те, щоб відпусники і резервісти не затратили свойого військового духа в цивільному житті.

Вищий стан.

Дуже добре продумана й скомплікована система ріжних привілеїв у ріжних життєвих питаннях для не лише для військових, а й їх рідні, як зниження податків, приділення кращих мешкань, кращі посади, скорше приділювання харчів і т. п. підносять військовий стан значно вище цивільного. Особливо значно вищий є стан активного старшини в порівнанні з сірою масою населення. Вони показуються між публикою чисто виголеними, з чистими ковнірцями під униформами та навіть з елеґантськими, гарними і добре одягненими жінками. Клюби старшин є дуже вигідні і часом люксусово уладжені, а найгарніші місця відпочинку на Кримі чи над Чорним морем стоять все до їх розпорядимости. Наймодерніший і найгарніший модний сальон в Москві є призначений виключно для дружин старшин червоної армії. Всі ученики військової академії мусять обовязково вчитись танцювати. Вони плекають всякі навіть найбільше дивоглядні роди спорту від польо до тенісу включно. Цей життєвий стандард не виходить поза рамки культурного міського життя в порвнанні з іншими країнами. Але для маси совєтських горожан він є недосяжним і тому люксусовим. Під кождим оглядом тон життя надають старшини. Старшини вже нині живуть на такому життєвому рівні, який може прийти для інших допера по переведенні пятої чи шестої пятирічки і про який нині і снити небезпечно. Дівчата, які вечорами проходжуються по московських бульварах, радше глядять на якогобто не було червоноармійця, як на пренудного цивіліста. Крім того існує ще й невидимий мур, який ділить сферу військову від цивільної.

(Далі буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за березень 1935 року.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий молодечий відділ число 14 в Нюарк, Н. Дж.

ВІДДІЛ ПРИНЯТИЙ НАНОВО:

Привернено членські права та принято наново відділ 229 У. Н. С., який був суспендований минувшого місяця за неплачення вкладок до каси У. Н. С.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Рудик Григорій.
В. 11. Шимко Анна.
В. 14. Баран Андрій, Фік Стефан, Творщук Іван, Кольба Олекса, Сінкевич Марія, Отрок П. Михайло.
В. 15. Папа Агнешка.
В. 17. Чура Юрій.
В. 21. Окрепка Анна.
В. 25. Гела Теодор.
В. 28. Чуба Анна.
В. 36. Таркулич Сузанна, Біянка Софія.
В. 42. Мельник Антонина.
В. 45. Карнов Іван.
В. 47. Копчак Тереса.
В. 51. Ондос Іван.
В. 64. Щомак Іван.
В. 69. Парницький Евген
В. 70. Гелета Катерина.
В. 86. Пісанчин Софія.
В. 88. Юхацька Марія, Михальський Стефан, Войтович Дженій, Юхацький Петро.
В. 94. Холєвка Андрій, Єрись Параскевія, Сторжинський Павло.
В. 100. Садловський Микола.
В. 108. Дзят Іван.
В. 120. Радванська Марія, Біляс Анастасія, Лаврик Григорій.
В. 121. Олейнюк Марія.
В. 126. Белюх Йосиф.
В. 127. Град Йосиф, Бурштинська Марія.
В. 137. Терлеський Стефан.
В. 147. Ярема Стефан.
В. 161. Дацько Дмитро, Крисс Михайло, Коман Анна.
В. 163. Паранич Михайло, мол.
В. 165. Корнова Павло.
В. 167. Зьонкевич Павло.
В. 172. Заїло Петро, Заїло Стелла.
В. 179. Онуфрій Микола.
В. 180. Сташків Володимир, Сташків Нансі.
В. 193. Малешевський Петро.
В. 200. Стахів Марія, Стахів Петро, Савка Іван.
В. 204. Микитович Володимир, Крінина Агафія, Штойко Павлина, Жеребецький Василь, Чекняк Іванна.
В. 213. Кузенка Микола.
В. 221. Данилевич Катерина.
В. 223. Стебелінський Михайло.
В. 225. Драб Юрій.
В. 229. Савкулич Стефан.
В. 234. Крайц Михайло, Кобран Михайло.
В. 253. Приступа Іван.
В. 263. Журавинська Катерина.
В. 267. Прислак Василь.
В. 268. Карачинська Стефанія, Зекел Павло, Чучак Микола.
В. 269. Ципура Гилунка.
В. 274. Ющак Ева, Сухор Павлина.
В. 276. Галабан Марія.
В. 277. Курко Анна Павлина, Чикало Яків.
В. 288. Пастернак Анна, Присташ Марія, Присташ Іван.
В. 292. Назарчук Василь, Гордій Павло, Гриб Михайло.
В. 301. Сцімборська Олена.
В. 309. Демко Михайло.
В. 310. Леньо Володимир, Особа Станислав.
В. 316. Новак Анна.
В. 321. Коньов Микола, Любер Володимир.
В. 332. Балицький Стефан.
В. 336. Сидорович Петро.
В. 338. Еваниш Григорій.
В. 355. Занько Іван.
В. 359. Мединська Катерина, Михаль Анастасія, Чуй Пилип.
В. 361. Осоховська Анна, Горішний Володимир, Цобет Анастасія, Коваленко Марія, Горішна Анастасія, Сенів Анна, Матушек Анастасія, Лучишин Стефан, Скоцко Евген, Коваленко Андрій.
В. 370. Концевич Василь.
В. 375. Настасяк Дмитро, Лежняк Марія.
В. 379. Шимко Григорій.
В. 381. Залета Іван.
В. 385. Павчак Павлина, Алесичик Зиновія.
В. 388. Михальцевич Володимир.
В. 390. Мацюлка Теодор, Тадайчук Теодор.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Пацканик Іван, Пацканик Михайло, Лабовський Іван, Бойчук Михайло, Пич Анна, Лабовська Евдокія, Мацейовський Михайло.
В. 9. Хомінець Іван, Хомінець Калина.
В. 10. Маряс Володимир, Ганас Микола, Поточна Настя, Погода Іван, Хомка Дмитро, Погода Марія.
В. 15. Гермак Анна, Угрин Анна.
В. 20. Колачинський Йосиф.
В. 21. Солинська Анна, Солинський Михайло.
В. 25. Угорчак М. Омелян, Цибий Е. Ольга.
В. 29. Гриняк Іван, Гривняк Михайло, Шафран Теодор, Фелч Михайло, Гривняк Юрій, Грозьо Стефан, Моряк Стефан.
В. 37. Палюк Франка.
В. 39. Кудлик Елисавета, Кудлик Пилип.
В. 41. Морозович Михайло, Морозович Анастасія.
В. 45. Белдик Іван.
В. 53. Ониськов Теодосія, Ониськів Василь.
В. 55. Кінзерева Антін.
В. 65. Пошивак Марія, Пошивак Стефан.
В. 72. Сльоньовська Софія, Сльоньовський Михайло.
В. 73. Патекевич Максим, Ковальчук Петро, Пашник Михайло, Пашник Анастасія, Морин Іван, Подедворний Йосиф, Ковальчик Марія.
В. 74. Олач Дмитро, Олач Марія.
В. 75. Вайда Іван.
В. 78. Саранчак Іван, Якобовський Іван.
В. 90. Фего Михайло, Бобонич Параска, Бобонич Григорій, Данів Марія, Данів Іван Ігнатій, Берган Франко, Стуц Йосиф, Піхоцький Михайло, Зановяк Марія, Надич Петро.
В. 96. Котула Василь.
В. 105. Якимець Іван.
В. 115. Бандровська Катерина, Бандровський Антін.
В. 120. Вітушинський Томко, Вітушинська Катерина.
В. 121. Череватий Пилип.
В. 127. Самуляк Марта.
В. 135. Матерна Йосиф.
В. 155. Капцьо Розалія, Капцьо Марія, Капцьо Олекса.
В. 172. Макар Олена, Леськів Іван, Леськів Ксеня, Макар Дмитро.
В. 176. Магник Стефан.
В. 181. Прокопчук Стефан, Микитин Гаврило.
В. 186. Кріль Марія, Поступак Стефан.
В. 192. Гапонський Антін.
В. 201. Либа Василь.
В. 209. Келман Стефан.
В. 231. Новак Юліян, Мицак Василь.
В. 241. Дубина Григорій.
В. 243. Олещук Іван.
В. 270. Панас Марія.
В. 276. Кріль Іван.
В. 277. Януш Стефан, Герман Павло, Герман Софія.
В. 300. Кіндзера Миххало, Яцинич Юрій.
В. 304. Верниївська Марія, Верниївський Семен.
В. 307. Стадник Ілько, Прус Петро, Прус Анастасія.
В. 310. Братівник Микола.
В. 316. Мацьків Йосиф.
В. 336. Товарницький Василь.
В. 338. Бачинський Микола, Онуфер Теодор.
В. 358. Делей Катерина.
В. 372. Котильницький Раймонд, Котильницька Неллій.
В. 381. Оліяр Роман.
В. 385. Вінценто Іван, Віцентий Матвій, Віцента Олена.
В. 388. Мороз Петронеля, Камінська Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 3. Качуряк Олена, Качуряк Константин, Качуряк Іван.
В. 9. Панчишин Марія, Панчишин Марія.
В. 15. Дольний Ангела.
В. 22. Шпікула Віра.
В. 37. Огар Катерина.
В. 45. Матолич Михайло.
В. 76. Гинда Ксеня.
В. 125. Костерка Марія.
В. 127. Макогон Ксеня, Макогон Андрій.
В. 130. Вікарик Ілько.
В. 144. Кривокульський Іван, Федицький Михайло, Федицька Софія.
В. 158. Зубіль Семен.
В. 176. Обух Владек.
В. 180. Цепко Франко Теодор, Цепко Катерина, Цепко Марія, Мончак Анна, Кухар Евфрозія, Шпак Анна, Гурин Михайло.
В. 192. о. Боднар Йосиф.
В. 194. Озарчук Олена, Озарчук Семен.
В. 217. Мельник Марія.
В. 229. Гураль Іван.
В. 301. Йонко Лена.
В. 336. Задерецька Стелла.
В. 344. Явдошак Франка, Явдошак Олекса.
В. 361. Мудрик Марія, Ксьондзик Дмитро, о. Микитяк Дмитро.
В. 371. Кольбанський Микола.
В. 382. Калимун Ева.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 90. Палько Іван.
В. 146. Горняк Володимир.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
8.	1	208.	1
11.	1	209.	3
12.	2	211.	3
18.	1	213.	4
24.	2	218.	3
27.	5	219.	4
29.	1	220.	3
30.	4	221.	5
35.	4	229.	2
36.	3	230.	2
37.	2	236.	4
39.	3	238.	3
40.	1	239.	2
42.	7	254.	2
45.	4	257.	2
64.	1	263.	1
67.	1	266.	5
70.	6	267.	1
72.	2	268.	1
78.	7	269.	4
81.	3	271.	1
99.	1	273.	1
102.	10	275.	2
104.	5	278.	1
105.	3	283.	2
111.	1	288.	3
116.	2	298.	1
119.	1	300.	1
120.	1	303.	1
121.	1	306.	3
125.	2	318.	1
127.	2	325.	2
130.	1	336.	4
132.	5	338.	7
133.	4	342.	4
136.	1	345.	2
139.	3	350.	1
147.	3	352.	2
150.	4	355.	8
151.	2	357.	2
155.	2	361.	2
156.	3	363.	1
161.	2	365.	5
170.	4	367.	1
178.	2	370.	2
182.	9	371.	1
191.	1	373.	1
195.	2	383.	1
197.	1	400.	1
206.	6	401.	1

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Ванцьо Михайло, Ванцьо Константин, Олесневич Теодор, Єзуско Марта.
В. 2. Поточний Іван.
В. 4. Мур Емілій.
В. 5. Лабяк Марія.
В. 7. Рось Іван, Рось Йосиф.
В. 9. Старовецька Анна.
В. 10. Дутканич Яків, Хвалик Семен.
В. 16. Стеранка Іван.
В. 25. Луців Феодор.
В. 28. Москалик Іван.
В. 29. Няй Ігнатій.
В. 30. Вдовяк Марія.
В. 34. Стейз Амелія, Валиток Михайло, Стейз Росел, Венгрин Олена, Гаттон Марія, Кузів Параскевія.
В. 36. Стадник Марія, Стадник Михайло.
В. 38. Душатинська Анна.
В. 44. Мазур Антін, Мазур Марія.
В. 50. Козопас Розалія.
В. 55. Чайковська Ольга.
В. 56. Якубов Дмитро, Палюх Дмитро, Палюх Марія.
В. 65. Лусич Анна, Джуган Юрій, Картичак Юрій.
В. 68. Сапіта Іван.
В. 69. Ликтей Михайло.
В. 75. Коваль Михайло.
В. 78. Антоний Петро, Лесяк Петро, Молочняк Петро, Супранович Матеуш, Косинський Михайло, Бованкович Іван.
В. 82. Ільків Василь.
В. 84. Гайда Іван.
В. 90. Войтидо Михайло.
В. 91. Яницький Дмитро.
В. 94. Кричківський Яків.

ЧИ ВИ ВЖЕ ПЕРЕЙШЛИ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ?

ЯКЩО НІ, ТО ЗРОБІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО!

ЗГОЛОСІТЬСЯ ЗАРАЗ У СЕКРЕТАРЯ СВОГО ВІДДІЛУ ТА ПЕРЕДАЙТЕ ЙОМУ СВОЮ СТАРУ ГРАМОТУ ДЛЯ ВИМІНИ.

В. 100. Гальман Марія, Жега Іван, Жега Марія.
В. 102. Комес Василь, Сенчишин Микола.
В. 104. Кузів Семко, Щінський Михайло, Щінська Анна, Мельник Анна, Федейко Михайло, Федейко Йосиф.
В. 105. Ячишин Іван.
В. 106. Квасниця Василь, Павлів Ілько, Павлів Анна.
В. 112. Павук Пазя.
В. 114. Дучак Ольга.
В. 115. Скубяк Іван.
В. 116. Гальчак Іван, Гальчак Марія.
В. 121. Кісілевич Йосиф.
В. 123. Волощук Марія.
В. 124. Соснавський Іван, Соснавська Марія, Щербатий Микола, Лехкий Михайло.
В. 125. Спас Марія.
В. 126. Швець Микола.
В. 133. Дубас Григорій, Скибяк Марія, Скибяк Юлія, Бессен Йосиф.
В. 135. Голобінко Іван, Клим Йосиф.
В. 137. Руф Марія.
В. 152. Фурда Іван, Фурда Йосиф.
В. 155. Кержицький Василь, Цап Іван, Стах Максим.
В. 159. Стасяк Михайло, Новак Анастасія, Дмитришин Анна.
В. 160. Сенкевич Йосиф.
В. 167. Василинюк Тома.
В. 169. Градовий Петро.
В. 171. Дубчак Володимир.
В. 174. Юшкевич Михайло.
В. 175. Дачишин Гнат.
В. 177. Вардига Томко.
В. 181. Черкас Андрій, Сопків Дмитро.
В. 187. Вічимишин Іван.
В. 191. Берник Йосиф.
В. 193. Малинська Анна, Малинський Петро, мол.
В. 201. Конський Григорій.
В. 204. Кондрацький Олекса.
В. 211. Стичак Анна, Стичак Григорій.
В. 213. Задорецька Анна, Павлюк Омелян, Коваль Іван, Хранюк Марія, Притика Марія, Зошак Михайло, Кобрин Василь, Павлукович Іван, Зимяк Наум.
В. 217. Паснак Данило, Паснак Михайло, Цимбаліста Олекса, Чоловська Евдокія.
В. 221. Яворська Петронеля, Мурин Марія, Яворський Йосиф, Смарон Микола.
В. 229. Кош Михайло, Климатус Етель, Михнич Стефан, Кош Анна, Кош Михайло, Кош Іван, Кеселовський Сергій, Лулик Пелягія, Литвак Карп, Литвак Франка, Мияк Іван, Мозейко Олекса, Мозейко Анна, Процик Іван, Савкулич Григорій, Савкулич Іван.
В. 230. Лесиганич Михайло, Пірка Юрій, Ільчишин Михайло.
В. 247. Гнатовська Катерина, Подоляк Стефан, Трушковська Марія.
В. 251. Войтів Марія.
В. 260. Остаф Марія.
В. 266. Сивик Стефан.
В. 276. Мацуряк Іван, Мацуряк Стефан, Яровий Петро, Гарко Катерина, Федорко Пазя, Шмигельський Федор, Надзяк Гаврило, Бабяк Анна, Лех Анна, Нелик Василь, Войтечко Теодор, Біла Катерина.
В. 278. Саїв Анна.
В. 282. Заставський Василь, Бендарська Анна, Бурдяк Микола.
В. 284. Петришин Анна.
В. 292. Гриб Катерина, Кук Марія, Кук Андрій, Швалюк Василь, Жук Павло.
В. 294. Нагребецький Антін, Данилик Адам.
В. 307. Бабій Татіянна, Бабій Анна, Бабій Марія.
В. 316. Легкий Василь, Палянський Максим.
В. 320. Ковалевич Йосиф.
В. 323. Блакіта Микола.
В. 326. Романишин Григорій, Романишин Явдокія.
В. 327. Сенів Ілько, Сеник Анна, Коваль Йосиф, Бучко Андрій.
В. 342. Вуй Михайло, Бобенчик Мирослав, Длуговський Микола, Длуговська Софія.
В. 361. Процишин Мирослав, Процишин Бронислав, Шевчук Катерина, Федун Григорій, Палько Данило, Гула Йосиф, Павлина Іван, Басараб Йосиф, Добрянський Іван.
В. 363. Голод Іван.
В. 365. Ковальський Михайло.
В. 367. Медвідь Юрій, Даниїлів Ілько.
В. 369. Борута Василь.
В. 370. Лугофет Анна, Дикун Стефан, Тайсар Михайло.
В. 375. Муха Джеймс.
В. 384. Стехна Іван.
В. 385. Дрогомерецький Йосиф.
В. 390. Лахота Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 24. Озарчук Олена, Озарчук Семен.
В. 25. Кедровський Володимир.
В. 29. Бич Петро.
В. 35. Матолич Михайло.
В. 36. Мельник Марія.
В. 38. Гулханський Стефан.
В. 45. Осадчук Василь.
В. 65. Кухта Михайло, Качуряк Олена, Качуряк Константин, Качуряк Іван.
В. 67. Ксьондзик Дмитро.
В. 69. Вікарик Ілько.
В. 139. Терлецька Анна.
В. 159. Федицький Михайло, Федицька Софія, Кривокульський Іван
В. 216. Йонко Лена.
В. 221. Костерка Марія, Шпікула Віра.
В. 228. Панчишин Марія, Качмарек Олена, Панчишин Марія.
В. 234. Огар Катерина.
В. 239. Заплап Панько.
В. 243. Обух Владек.
В. 295. Цепко Марія, Цепко Катерина. Шпак Анна, Кухар Евфрозія, Цепко Франко Теодор. Мончак Анна, Гурин Михайло.
В. 299. о. Боднар Йосиф.
В. 334. Гураль Іван, Задерецька Стелла.
В. 338. Баюс Василь.
В. 345. Панчишин Катерина, Панчишин Іван, Панчишин Марія.
В. 370. Штойко Микола.
В. 374. Грицяк Онуфрій, Грицяк Евгенія.
В. 377. Балігроцький Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 90. Палько Іван.
В. 146. Гурняк Володимир.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 6. Геншино Марія.
В. 29. Гойсан Софія, Гавришко Стефан, Гавришко Палана.
В. 48. Більська Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 65. Федош А. Теодор.
В. 69. Парницький Евген.
В. 223. Стебелінський Михайло.
В. 292. Гордий Павло.
В. 309. Дамко Михайло.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 2. Цесля Василь.
В. 66. Стирка Михайло.
В. 72. Педенський Бронислав.
В. 78. Борух Михало.
В. 143. Вусатий Дмитро.
В. 179. Дмитрик Петро.
В. 191. Назаревич Іван.
В. 204. Воробець Микола.
В. 206. Заходник Олекса.
В. 215. Залипка Лука.
В. 218. Білиvят Федор.
В. 239. Котляр Юлія.
В. 303. Шафран Климка
В. 310. Довгун Іван.
В. 316. Мороз Павло.
В. 378. Кузан Микола.
В. 383. Буката Іван.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1935 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	20,953
В місяци березні 1935 р. принято нових	120
В місяци березні 1935 р. принято наново	121
В місяци березні 1935 р. принято з переступними листами	40
В місяци березні 1935 р. принято з інших кляс	6
В місяци березні 1935 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	265
Разом	21,505
В місяци березні 1935 р. суспендовано	216
В місяци березні 1935 р. відійшли з переступними листами	45
В місяци березні 1935 р. відійшли до інших кляс обезп.	6
В місяци березні 1935 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	265
В місяци березні 1935 р. відійшли зі зворотом в готівці	5
В місяци березні 1935 р. відійшли на безплат. продовження	5
В місяци березні 1935 померли	17
Разом	559
З кінцем березня 1935 в У. Н. Союзі було дорослих членів	20,946

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	4
В клясі А.	на $ 250	58
В клясі А.А.	на $ 500	879
В клясі В.	на $ 750	118
В клясі С.	на $1000	1,985
В клясі В.В.	на $1500	46
В клясі С.С.	на $2000	14

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	313
В клясі О-1000	на $1000	248
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	4
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	448
В клясі Р-1000	на $1000	351
В клясі Р-1500	на $1500	6
В клясі Р-2000	на $2000	3
В клясі Р-2500	на $2500	--
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	320
В клясі Е-1000	на $1000	138
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	—
В клясі Е-2500	на $2500	--
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	526
В клясі W-1000	на $1000	1,701
В клясі W-1500	на $1500	3
В клясі W-2000	на $2000	2

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	2
В клясі Т- 250	на $ 250	225
В клясі Т- 500	на $ 500	3,858
В клясі Т- 750	на $ 750	622
В клясі Т-1000	на $1000	8,811
В клясі Т-1500	на $1500	200
В клясі Т-2000	на $2000	55
	Разом	20,946

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 11. Мецек Юлія.
В. 12. Варян Олена, Варян Розалія.
В. 20. Беднарська Марія.
В. 31. Куштала Анастасія, Куштала Олена, Куштала Стефан.
В. 47. Ясна Ольга, Рачук Марія.
В. 58. Струж Юлія.
В. 62. Сенів Марія.
В. 64. Щомак Іван, Щомак Михайло.
В. 79. Цеплий Генрій.
В. 81. Бернадин Анна, Бернадин Олена, Бернадин Дора.
В. 85. Самець Олена, Самець Іван, Самець Михайло.
В. 88. Шегда Катерина, Шегда Веслій Андрій, Качмар Йосиф, Качмар Михайло.
В. 90. Комарницький Йосиф.
В. 94. Єрись Марія Ната, Єрись Іван.
В. 99. Герман Катерина.
В. 100. Мандяк Василь, Мандяк Михайло, Мандяк Марія.
В. 102. Жупан Марія.
В. 120. Вітушинський Йосиф, Вітушинський Ілько, Вітушинський Стефан.
В. 127. Греч Дора.
В. 132. Порада Владислав.
В. 139. Столярчук Марія.
В. 141. Якима Генрій, Братусь Ольга.
В. 142. Левчак Едвард
В. 161. Довжицький Михайло, Довжицький Мілько.
В. 165. Тутак Ірина.
В. 170. Левицька Марія, Левицька Евгенія.
В. 178. Бурин Іван.
В. 200. Стахів Олена, Стахів Мирослав, Стахів Петро, Малафій Параня.
В. 206. Вецаль Евген, Заяць Надія.
В. 221. Гаврилишин Ольга, Гаврилишин Олена, Гаврилишин Анна.
В. 225. Браб Елисавета.
В. 235. Барна Дорота Анна.
В. 238. Зварич Теодор.
В. 254. Платек Стефанія, Платек Стефан.
В. 357. Костефка Стефан.
В. 270. Панас Василь, Біро Евелина.
В. 277. Федірко Андрій.
В. 299. Коваль Стефан Андрій, Коваль Александра.
В. 303. О'Доннел Іван Андрій.
В. 342. Куцей Ольга.
В. 355. Блакіта Василь.
В. 359. Маслюк Ольга, Маслюк Стефанія, Мідинський Володимир.
В. 361. Мурашко Микола, мол., Осоховська Стефка.
В. 375. Богдаш Михайло, Богдаш Мирослав.
В. 385. Шміґановський Роман.
В. 390. Пеленський Іван, Мацюлька Олена, Габріян Вероніка, Габріян Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 29. Гавришко Михайло, Гавришко Олена, Гаврищко Стефан, Гавришко Іван, Гривняк Василь, Гривняк Софія.
В. 33. Кметик Володимир.
В. 41. Морозович Іван.
В. 62. Сливар Володимир, Сливар Розалія, Сливар Вероника, Сливар Марія, Бисоловський Михайло, Висоловський Йосиф.
В. 65. Поцивак Анна, Пашивак Олена, Пошивак Стефан, Пошивак Катерина, Пошивак Іван.
В. 73. Ковальчук Іван Ковальчук Юлія, Ковальчук Володимир.
В. 74. Вересюк Текля, Вересюк Йосиф.
В. 82. Ільків Марія, Ільків Юлія, Ільків Михайло.
В. 127. Самуляк Стелла.
В. 147. Саврук Володимир, Саврук Стефан.
В. 231. Мицак Іван, Мицак Катерина, Мицак Йосиф, Мицак Анна.
В. 270. Рубінович Ірина.
В. 282. Пилипчак Стефанія.
В. 338. Глоць Марія, Глоць Софія.
В. 364. Небожук Григорій, Небожук Анна, Небожук Ева.
В. 388. Мороз Йосиф, Мороз Володимир, Мороз Анна, Мороз Петронеля, Мороз Михайло, Мороз Олекса.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 144. Федицький Станислав, Федицький Михайло, Федицька Анна.
В. 180. Петруха Ярослава, Пулк А. Віктор, Пулк Ева Евгенія, Пулк Теодор Іван, Сенюта Михайло, Сенюта Василь, Славич Анна, Сенюта Данило, Славич Павлина, Шпак Йосиф, Лесняк Михайло, Лесняк Іван, Лесняк Ольга, Мискало Іван, Мончак Стефанія, Мончак Олена, Філєс Павло, Косс Р. Ольга, Косс П. Іван, Косс Анна, Кухар Стефан, Кухар Михайло, Кухар Микола, Кудера Юлія, Цепко Ольга, Цепко Ева, Цепко Евгенія, Цепко Анна, Цепко Юстина, Цепко Юлія, Дрекслер Марія, Дрекслер Стефан.
В. 192. Боднар Володимир.
В. 194. Озарчук Микола, Озарчук Анна.
В. 336. Задерецька Марія.
В. 361. Ксьондзик Омелян.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 116. Думанська Вікторія.
В. 188. Харитон Василь, Харитон Михайло.
В. 245. Бойчук Василь.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Терефенко Іван.
В. 5. Лабяк Анна, Лабяк Франко.
В. 7. Михайлишин Михайло.
В. 9. Старовецький Богдан, Старовецький Лев.
В. 25. Прокопів Ева.
В. 29. Трусь Йосиф, Трусь Марія.
В. 52. Венечак Елена, Венечак Олена.
В. 64. Сай Евгенія.
В. 90. Лоштин Софія, Лоштин Стефан.
В. 102. Комес Омелян, Комес Ольга, Комес Олена.
В. 105. Чурила Стефан, Чурила Микола, Чурила Йосиф.
В. 120. Манастирський Павло.
В. 147. Кмет Йосиф, Кмет Катерина.
В. 169. Градова Люба.
В. 171. Дубчак Розалія.
В. 220. Федор Евгенія, Федор Володимир.
В. 229. Кость Анна, Литвак Роман, Литвак Кароль, Максим Юрій, Максим Ліза, Максим Олена, Процик Іван, Смолинець Стефан, Брик Василь, Кость Петро, Брик Іван, Брик Михайло, Брик Анастасія, Кость Яків, Кость Йосиф, Климатус Рута, Максим Іван, Смолинець Анна, Смолинець Маргарета.
В. 234. Скоренька Емілія, Скоренька Стефанія.
В. 268. Гладчук Павло, Гладчук Софія, Гладчук Володимир, Гладчук Олена.
В. 292. Кук Анна.
В. 301. Гавличинська Анна.
В. 316. Легка Паарска, Легкий Володимир.
В. 319. Фецек Стефан, Фецек Олена.
В. 326. Романишин Василь.
В. 328. Попко Олекса.
В. 331. Панчишин Михайло, Панчишин Теодор.
В. 342. Гінда Л. Марія, Вуй Йосиф, Вуй Софія, Вуй Стефан.
В. 361. Мелимука Володимир, Мелимука Анна.
В. 365. Ковальський Йосиф, Ковальська Анна.
В. 369. Борута Марія, Борута Петро, Борута Стефан, Борута Іван, Борута Катерина.
В. 390. Лігота Марія, Лігота Анна.
В. 396. Атаманчук Василь, Атаманчук Стефанія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 24. Озарчук Анна, Озарчук Микола.
В. 67. Ксьондзик Омелян.
В. 159. Федицький Миайло, Федицький Станислав, Федицька Анна.
В. 295. Філас Павло, Косс Анна, Кухар Стефан, Кухар Микола, Пулк А. Віктор, Пулк Е. Евгенія, Пулк Іван Теодор, Сенюта Михайло, Сенюта Василь, Шпак Йосиф, Кудера Юлія, Цепко Ольга, Цепко Ева, Цепко Евгенія, Цепко Анна, Цепко Юстина, Цепко Юлія, Дрекслер Марія, Дрекслер Стефан, Косс П. Іван, Косс Р. Ольга, Кухар Михайло, Лесняк Михайло, Лесняк Іван, Лесняк Ольга, Мискало Іван, Мончак Стефанія, Мончак Олена, Петруха Ярослава, Славич Анна, Славич Павлина, Сенюта Данило.
В. 299. Боднар Володимир.
В. 334. Задерецька Марія.
В. 345. Панчишин Богдан, Панчишин Іван, Панчишин Петро.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 5. Рудик Григорій.
В. 25. Гела Теодор.
В. 28. Чуба Анна.
В. 45. Карнав Іван мол.
В. 121. Олійник Марія.
В. 127. Град Йосиф.
В. 147. Ярема Стефан.
В. 163. Паранич Михайло.
В. 165. Корнова Павло.
В. 179. Онуфрій Микола.
В. 193. Малишевський Петро.
В. 213. Кузенка Микола.
В. 229. Савкулич Стефан.
В. 276. Галабан Марія.
В. 288. Пастернак Анна, Присташ Марія, Присташ Іван.
В. 292. Гриб Михайло.
В. 301. Сцімборська Олена.
В. 316. Новак Анна.
В. 336. Сидорович Петро.
В. 355. Занько Іван.
В. 385. Алексійчик Зеновія.
В. 388. Михальцевич Володимир.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 116. Думанська Вікторія.
В. 188. Харитон Василь, Харитон Михайло.
В. 245. Бойчук Василь.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 90. Придибаш Семко, Придибаш Петро, Придибаш Андрій.
В. 239. Даців Марія, Даців Іван, Даців Софія.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 121. Іванців Ольга.
В. 276. Галабан Анна.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1935 р. було в У. Н. С. дітей членів	9,165
В місяци березні 1935 р. принято нових	82
В місяци березні 1935 р. принято наново	48
В місяци березні 1935 р. принято з переступними листами	40
В місяци березні 1935 р. принято з інших кляс	4
Разом	9,339
В місяци березні 1935 р. суспендовано	80
В місяци березні 1935 р. відійшли з переступними листами	43
В місяци березні 1935 р. відійшли до старших членів УНС.	24
В місяци березні 1935 р. відійшли до інших кляс	4
В місяци березні 1935 р. відійшли на безпл. продовження	6
В місяци березні 1935 померли	2
Разом	159
З кінцем березня 1935 в У. Н. Союзі було дітей членів	9,180

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	7,535
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,645
Разом	9,180
З кінцем березня 1935 в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,126

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинне пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Як повнолітні так і малолітні члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць березень 1935 року суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом цього місяця (квітня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цього не зроблять до кінця місяця квітня 1935 року, то в травні 1935 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о приняття), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, як повнолітні так і малолітні, котрі в місяци березні 1934 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци квітні 1935 р., бо на другий місяць, то є в травні 1935 р. стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття.

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 12 квітня 1935.

МІТІНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ГЕМСТЕД, Н. Й. Тов. Запорозька Січ, від. 327, повідомляє всіх членів і членкиць, що місячні зборн відбудуться в пятницю, 19. квітня, в годині 7:30 ввечір, в гали при Юніонделі Еве. Проситься всіх членів прибути на ці збори, бо є дуже важні справи до полагодження. Тому місяць фінансовий секретар вніс свою резиґнацію на руки предсідника з причини непорозуміння між урядом. Тому проситься вас всіх по змозі вирівняти свої довги, так, що як забере новий урядник уряд, щоби вам і йому було лекше. Проситься родичів вписувати свої діточки під прапор Батька Союза. — Гречин Іван.

КЕМБЕЛ, О. Тов. Сокіл, від. 218, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що тримісячні збори відбудуться 21. квітня, в годині 2-гій пополудні, в гали У. Н. Дому, 165 Гордон ул. На ці збори обовязком є кождого члена явитися, бо буде справоздання урядників і багато важних справ до полагодження. Довгуючі члени мають явитись і сказати слово самим за себе. — Микола Корецький, предс.; Стефан Стахура, кас.; Михайло Ткачишин, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Сестр. Неп. Зач. Пресв. Діви Марії, від. 112, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 21-го квітня. Проситься всіх членкиць явитись на ці збори, бо є важні справи до полагодження. Довгуючим пригадується, щоб вирівнали свої вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані. Також хто ще не змінив своєї старої грамоти нехай старається змінити на цих зборах, щоб опісля не було запізно. — Марія Розоміло, предс.; Катерина Грабівська, секр.; Параня Різун, кас.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Івана Франка, від. 103, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні та квартальні збори відбудуться в суботу, 20-го квітня, в годині 6.30 ввечір, в церковній гали, 1231 В. Скат ул. Напоминається всіх членів прибути на ці збори в означений час, бо є досить справ до полагодження. Контрольори здадуть звіт зі свого обрахунку тов. книжок за три місяці. Напоминається довгуючих членів виповнити свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Проситься тих членів, котрі ще не змінили своєї старої грамоти, нехай возьмуть їх зі собою на мітінг, бо це вже крайня пора на змінення грамот, а коли спізняться, щоб опісля не каялись. — Т. Танін, предс.; А. Гатала, кас.; Н. Кудринський, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. Бр. св. О. Николая, від. 106, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться о тиждень скорше, то є 21-го квітня, в годині 12-тій вполудне. Проситься усіх членів прибути на збори, бо маємо дуже важні справи до обговорення. Просимо приводити нових кандидатів на членів Бр. і У. Н. Союза. Напоминається довгуючих членів прийти і бодай по змозі свої залеглости сплачувати, або хоч повідомити уряд і не наражуватись на суспензу. — Стефан Прокопів, предс.; Михайло Петрів, кас.; Іван Дацьків, секр.

ЛОРЕЙН, О. Товариство У. Н. Союза, від. 50, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться 21-го квітня, в годині 1-ій пополудні, в гали де звичайно. Проситься членів прийти на час. — М. Шемичик, секр.

ГЕМТРЕМК, МІШ. Тов. Згода, від. 20, повідомляє всіх своїх членів, що квартальні збори відбудуться в неділю, 21-го квітня, в годині 1-шій пополудні, в Українській Хаті, 2240 Грейлінг ул. Кождий член повинен прийти на ці збори і вислухати справоздання за три місяці фін. секр. і контр. комісії. Довгуючим членам пригадується, що як не будуть платити вкладок, то будуть суспендовані. Хто з членів не явиться на ці збори, то заплатить кару на підставі статута. Хто ще не вписав своїх дітей до У. Н. Союза нехай старається вписати їх на цих зборах. Також хто має сусіда або знакомого, що ще не належить до Союза, нехай приведе його на ці збори і запише в члени. — Матвій Прихідко, предс.; Іван Крупка, секр.; Іван Костюк, кас.

МАГАНОЙ ПЛЕЙН, ПА. Подається до відома всім членам Бр. св. Анни, від. 365, що їх місячні збори відбудуться 21-го квітня, в годині 2-гій пополудні, в Річардсон Галі, ріг Мейн і Брідж ул. 1-ший поверх, ч. салі 3. Проситься всіх тих членів, котрі ще не змінили своїх грамот, щоби прийшли на збори і принесли з собою стару грамоту та підписали аплікацію на зміну цеї грамоти. На цих зборах є багато справ до полагодження. — Іван Кошицький, предс.; М. Руднянин, секр.; Іван Круба, кас.

ГЕЙЗЕЛТОН, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 85, повідомляє всіх своїх членів, що чвертьрічний мітінг відбудеться в неділю, 21. квітня, в годині 1-шій пополудні, в Юніон Галі, ч. салі 4, 2-гой поверх на Норт Вайомінг ул. Всі члени мають явитися і вислухати справоздання касове фін. секретаря. Члени, котрі ще не змінили своїх старих грамот, нехай якнайскорше це зроблять, або колись не було запізно. Довгуючі члени, коли не прийдуть і не вирівнають залеглостей, будуть суспендовані. — С. Глинянський, рек. секр.

АЛЕНТАВН, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінг відбудеться в неділю, 21. квітня, в годині 2-гій пополудні, в гали парохіяльній, 803 Фронт ул. Проситься членів прибути на час та вирівняти свої вкладки; члени, котрі не заплатять свого довгу, будуть суспендовані. Пригадується родичам, щоб платили за діти кождого місяця. Проситься тих членів, що ще не виміняли старих грамот, принести на мітінг старі грамоти або до секретаря, бо вже короткий час. Наш відділ має взяти фотографію, яка буде поміщена в пропамятній книзі У. Н. Союза. Тому проситься кождого члена, коли буде повідомлений про день фотографії, котра буде з початком травня, щоб конечно прибув. Павло Лагоцький, секр.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

УКРАЇНСЬКА ЖІНКА І ФОНД СОЮЗА УКРАЇНОК АМЕРИКИ.

Так, це справді легко мріяти про платну секретарку в централі С. У. А. та про свою жіночу пресу, однак кудиб не взятись за це діло, все розбивається воно через брак фондів.

Поділім наше жіноцтво на три категорії і зачислім до першої і найбільшої категорії жінку, що працює дома як мати-жінка і господиня.

До другої, значно меншої, належать жінки, що працюють по ріжних бизнесах самі на свою руку чи з мужами у своїх склепах.

До третьої найменшої категорії належать жінки, які здобули якесь професіональне становище.

Візьмім жінку з першої категорії: вона варить, переширує, чистить, доглядає дітей і виконує все, що потрібно зробити дома і під її силу. Ніхто одначе ніколи не думає про це, що мати чи жінка-господиня потребує за свою роботу заплати. Це виглядає дивно і навіть нам, Українцям, смішно. Ми звикли думати, що муж-батько працює, бо він іде до фабрики, чи до офісу, чи до іншої праці і йому тільки належиться платня за його працю. І він сам так думає. Жінка дома, мовляв, що там дома? А от я мушу іти тяжко працювати, вас удержувати! Це правда, і ніхто цього не заперечує. Але муж пішов до праці на 8—9 годин, вернувся і має чистеньке білля і вечерю готову і дім в порядку. В нього тепер відпочинок і свобода. Він почитає газету або йде в товариство чи куди захоче. А жінка-господиня? В неї робота ніколи не скінчена; одна скінчилась, а другу розпочинай. І так нераз далеко поза північ, якщо ще є дрібні діти. А чи має вона яку заплату? Ні! Звідкиж тоді вона візьме гроша на піддіржку преси і своєї організації взагалі?

В багатьох випадках є так, що муж дає жінці всю свою платню, а собі лишає кілька долярів „пакет моней" як не більше, але всеж таки собі щось лишає. Жінці здається, що він дає усі гроші, але з тим здає на неї всякі газ-бил, електрік-бил, асекурації, рати, харч, убрання і безчисленні менші і більші видатки. Жінка тоді тисне ці гроші і хіба з моркви чи петрушки вирве 10 чи 25 ц. на яку там збірку чи вкладку, бо ануж візьме більше, тоді не вистарчить на заплачення домових ріжних потреб.

Чомуж отже не можнаб завести в нашій українській родині загального звичаю, щоб жінці призначити, чи дати, чи присвятити бодай тих кілька долярів також таких „пакет моней", а зглядно, як кажеться по американськи, „еловенс", щоб вона мала на свої дрібні видатки.

Вонаж належить до Союза Українок, має якісь зобовязання супроти цеї організації і вонаж бажає чимсь прислужитись для загального добра. Всі ми говоримо про потребу просвіти й організованого жіноцтва. Приписуємо вину нашому жіноцтву навіть за державні невдачі, тому, що жінка не зуміла виховати сильного характеру в дитині, бо вона сама слабих сил. З того виходить, що жінка таки потребує і своєї організації і просвіти, преси і т. д. Ніхто їй цього не дасть, мусить здобувати не сама.

Жінка, маючи своїх кілька долярів постійного приходу, не буде вагатись стати членицею С.У.А., не буде вагатись дати якусь жертву на організаційні справи і преси, бо вона має свої гроші, якими може розпоряджати, як уважає за добре. Нехай ніхто не думає, що я оцінюю жіночу домову працю так низько як на кілька долярів. О, ні! Я теж є матірю четверох дітей і виконую усю домову працю та знаю собі ціну, але рівночасно належу до цеї самої кляси людей, які не заробляють настільки, щоб жінка могла діставати більше. Ми знаємо, що найбільші будинки будуються з маленьких цеголок. Отже тих кілька долярів, які жінка діставалаб на свої видатки, становилиб отсю цеголку під будову нашого спільного діла. Я не малаб здається потреби повторяти знову: „Погляньмо на Американок", але хто не знає, то нехай спитається в пересічної Американки, чи не дістає вона певної суми гроша, яка буває ріжна, чи то тижнево чи місячно, не як заплату, а прямо — бо вона жінка, мати, господиня, чи врешті просто як людина, а тимбільше, що вона теж працює.

Візьмемо тепер другу категорію жінок, що працюють в бизнесі. Ці жінки з душею і тілом пірнули в бизнес. Їх у товариствах як члениць дуже мало, а як є, то зовсім не активні, в них ніколи нема часу. В. порівнанні до жінок першої категорії вони моглиб пожертвувати найбільше, а дають дуже мало, а в багатьох випадках нічого. От туди треба членицям С.У.А. звернути свою увагу і зуміти від них дістати те, що вони повинні дати, однак я попереджаю, що глупою критикою, або ріжного роду колючками чи ущипливими словами цього не осягнемо.

До третьої найменшої категорії належать жінки професійні, які є хову американського. Вони знають про Союз Українок, але якось то держаться трохи осторонь і тимсамим мало помагають якійнебудь українській потребі, а їх саме булоб добре приєднати до організації, бо в них защіплена американська практичність і тому можуть бути в організації дуже потрібні. Взявши все разом, ми спинимось на цім, щоб витворити між жіноцтвом свідомість потреби своєї преси і платної писарки централі С.У.А. В тій ціли треба, щоби відділи влаштовували віча, на яких обговорюваноб ріжні організаційні потреби, втяганоб якнайбільше жінок в члениці С.У.А. По правді сказати, в Союзі Українок іще взагалі не було серіозної акції за приєднання члениць, хоч централя в обіжниках час від часу накликувала до цього, але все якось стояло на місці, або йшло дуже пиняво.

Дуже пожаданим булоб, щоб і наші передові діячі у наших часописах час від часу своїм впливовим словом помогли в організації нашого жіноцтва. Аджеж Союз Українок не є власністю одної групи і не працює для якоїсь окремої цілі С.У.А. це загально українська організація, яка ріжними способами зміряє до здобуття своєї жертви, тому обовязком усіх є потурбуватись над піднесенням нашої організації. Не знаю, який відгомін знайдуть мої слова. Відчуваю однак потребу якогось ділання, піднесення якогось голосу в напрямі розвою Союза Українок. Хочу бути пожиточною. Даю отже те, на що можу здобутись. Хто може дати щось кращого, нехай не вагається.

Ю. М. Ш.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

UKRAINIAN FOLK BALLET AND CHORUS GIVE PERFORMANCE.

An audience of about 400 persons witnessed the performance of the Ukrainian Folk Ballet and Chorus last night at the Pittsfield High School. The program consisted of five acts, two given by the Ukrainian St. John's Chorus under the direction of Charles Seddon and Harry Kannes Konowaletz who sang several solos, and three groups of dances under the direction of Vasile Avramenko of New York City, who appeared only once in a solo, and of Nicholas Arseny, assistant teacher.

Both the chorus and the ballets were dreesed in colorful Ukrainian costume. The honors of the evening were divided between the small children who gave several dances, and the men, the latter especially in the sword dance entitled "Zaporoggian Knights Battle."

A slight monotony was noticed in the music which consisted of two phonograph records which accompanied all the dances regardless of whether it was the sword dance or the pagan ritual of Old Ukrainia. A Ukrainian Folk Orchestra from Boston was to have played but was unable to be present.

(The Berkshire Evening Eagle, April 5, 1935).

ДІСТАЛИ ЗАПЛАТУ.

Вже Господь ласкавий Ляхів покарав
І здоровий розум від них відобрав.
Бундючно в Варшаві горлали вони,
Угодовцям в краю заплату дали.

За вірну їх службу, за льояльність їх
Дволичним назвали провідника їх.
І вже предсказали, наче з карт ворожка,
Що в їхній парлямент не прийдуть ні трошка.

І правду сказали цим разом Ляхи:
Народ український не піде туди!
Він ніяких дарів з Варшави не жде;
В своїх власних силах до мети дійде.

Героїв пімстить він, і горе Ляхам,
Підніжкам, льокаям і всім брехунам!
От мені недавно приснився був сон,
Що Гонта в Умані появився знов.

Був танок крівавий, аж пекло тряслось,
То сміття варшавське звідтам забралось.
У городі Львові наш прапор маяв,
Волю України по світу звіщав.

Антін Маланчук.

— Я страшно люблю коні!
— Ага! То ти тому обіймаєш коня за шию, як їдеш!

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

КОГОЗ, Н. Й.

Віче в справі голоду на Україні.

На поклик екзекутиви Союза Українсько-Американських Демократичних Клюбів стейту Ню Йорк відбулося в нашій громаді віче в справі виголоджування нашого народу під большевицьким режімом.

Віче відкрив і переводив гром. А. Афінович, предсідник Українсько - Американського Горожанського Клюбу. Першим бесідником був д. Т. Малігловка, заст. предсідника Стейтової Організації, який у своїй промові зреферував вичерпуючо большевицьку політику і господарку від часу загарбання українських земель, спиняючись на останніх донесеннях про великий голод на Україні.

Другий говорив гром. І. Столяр, порушуючи справу боротьби за українські права. Бесідник представив настрій в Европі, розповів про всякі міжнародні конференції і договори, а з тим і про всяких непрошених опікунів над Україною.

Фактом є, що українська справа є тепер на арені світової політики.

Нашим кличем має бути, що наша сила в нас самих і нам треба готовитись на слушний час, стаючи в ряди українських націоналістичних організацій.

Гром. І. Коба прочитав резолюції, які віче приняло одноголосно, і які вислано до президента Рузвелта, до конгресмена Паркера Корнінга, до сенаторів Копленда і Вагнера і до Ліги Націй.

Д. С. Палка завізвав присутніх, щоби зложили жертви на покриття коштів згаданої протестаційної акції.

По вичерпанню вічевих справ голова подякував усім присутнім за участь і на тім віче закінчено.

Додати треба, що резолюції висилають усі організації з нашої громади.

Учасник.

„КРОВАВІ ДОВГИ".

„Люди невдячні" може сказати найбільший „доставець крови" на Мадярщині, 50-літній Самійло Сеге. Він уже багатьом людям дав свою кров для трансфузії, а вони йому не заплатили. Не може вже довше ждати на заплату, бо дуже часто мусить давати досліджувати свою кров і жити згідно з приписаною дієтою. Досі дав уже Сеге для ратування тяжко хорих більше як 30 літрів крови.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

ВЕСТ ГЕЙВЕН, КОНН.

Писанка на Рідний Край.

З нагоди наближаючогося Великодня пересилаю, яко писанку, жертву в сумі $20 через Обєднання та призначую по $5 на інвалідів, політичних вязнів, „Рідну Школу" й визвольну боротьбу.

Н. Н.

МЕК КІС РАКС, ПА.

На визвольну боротьбу.

Місячна колекта громади Мек Кіс Ракс за березень принесла $64. Ту жертву вислано на визвольну боротьбу через Обєднання.

С. І. Костецький.

ДІТРОЙТ, МІШ.

На Рідну Школу й Музей.

Заходом Союза Українок від. 23 в Дітройт відбулася поминальна Служба Божа і панахида за пок. О. Басараб. Опісля члениці зійшлися до салі, де вислухали реферат про покійну українську жінку, яка вмерла геройською смертю за свій нарід. По рефераті переведено між приявними членицями збірку, яка принесла $10. Ту жертву вислано через Обєднання з призначенням по $5 на Рідну Школу та Музей у Празі.

Писарка.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

ТАРЗАН І ПРОЛЕВ. (2)

Як роздалися вистріли, майор Гвайт побіг наперед. Тут він побачив, як чорні й білі лежали, ховаючися, за що попало, готові до нового вистрілу. Наомі Медисон лежала на повісниці великого воза. Два чорні жовніри лежали на землі, а в їх тілах сторчали стріли...

Полюючі звірі задержалися на деякій віддалі від них, учувши вистріли рушниць. Більшість звірів відійшла на бік, але два з них лишилися в тіни дерева. Один з них це був великанський лев з чорною гривою. Другий це був чоловік. Він лежав на плечах, а лев лежав коло нього. „Термангані", шепнув чоловік.

З грудей звіра добувся легкий гаркіт. „Я мушу розслідити справу", сказав чоловік. „Може сьогодня вечором, може аж завтра". Він замкнув свої очи й заснув, забуваючи про вистріли, що його були розбудили. Лев прижмурив очи та позіхнув. Потім він теж заснув.

„Басутні!" — крикнув майор Гвайт. „Це осторога для нас, Ормане! Вони нас не хочуть!" Орман буркнув: „Це мене не обходить! Я їм покажу!" Ронда звернулася до Гвайта та спиталася спокійно: „Чи вони далі будуть нас вибивати так?" „Я боюся, що вони так думають робити. Стріляти на нас затроєними стрілами!"